

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Leonora Christinas franske Selvbiografi oversat til dansk

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 4. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124514135088/facsimile.pdf> (tilgået 14. maj 2024)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Biskop i Fyen), kom og vækkede hende, tog hende i sine Arme og sagde med grædende Taarer, at de begge vilde dø med hverandre (ti han elskede hende inderligt); han talte til hende om Faren og sagde, at Gud var fortørnet, og at alle vilde drukne. Hun kyssede og klappede ham, kaldte ham Fader (hvilket hun havde for Vane at gøre) og bad ham ikke være bedrøvet; hun var vis paa, at Gud ikke var vred; han skulde faa at se, at de ikke druknede. Wichmann udgød Taarer over denne gode Enfoldighed og bad Gud redde de andre af Kærlighed til hende og for den Fortrøstnings Skyld, som hun, den uskyldige, havde til ham. Gud bønørte ham, og efter at have mistet de to største Master løb de i Dagningen ind i Flekkerø Havn, hvor de gjorde et Ophold paa 6 Uger. Da de var færdige til paany at stikke i Søen, fortsatte de den afbrudte Rejse og naaede velbeholdne i Havn.

Da hendes Søster var underrettet om hendes Komme til disse Steder og om, at man berettede, at hun kom med et andet Rejse-udstyr end hun selv, med et Følge af Adelsmænd, en adelig Jomfru, Præceptor, Piger og Tjenere osv., græd hun hede Taarer og sagde, at det var intet Under, at denne Søster var en *Kæledugge*¹ og *Fisseltud*², og at hun der vilde faa samme Medfart. Frøken Sophie bedrog sig ikke heri, thi hendes Søster blev mere kælet med end hun selv, af Hertuginde, af sin Hofmesterinde og af mange andre; aleneste Grev Ernst var paa Frøken Sophies Parti og det mere for at opirre sin Hustru, som elskede at komme i Trætte, end af anden Aarsag, thi Frøken Sophie lod se sin Tværhed ogsaa imod ham. Hun gjorde sin Søster alt det onde, hun kunde, og forførte sin Broder til at gøre det samme.

For at forlyste Eder vil jeg fortælle om hendes første uskyldige Hjerteanliggender. Grev Ernst havde en Søn paa en elleve eller tolv Aar, han fik hende kær, og da han havde besnakket hende til at tro, at han elskede hende, og at hun en Dag skulde blive hans Hustru, men at det maatte holdes hemmeligt, troede hun,

¹ Kæledukke, Kæledugge. ² Øretuder, Sladderhank.